

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1.

Emnenr. 5.

Fylke: Nordland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Hattfjell dal

Emne: Vassbering

Bygdelag:

Røsvatn.

Oppskr. av: Are Sølvvatn

Gard:

Sølvvatn

(adresse): Hattfjell dal

G.nr. 68

Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ein har bore - og ber valn den dag i dag med vassåk og so bytter. Vassåket kallast for Hattfjell dal eit børke og for Røgen - grannebygda - eit halastre med tjukk l.

Børkean som brukes, ligg på begge aksler med üthola oppning for halsen mitt påreet.

I begge endar var fest lerreinav med jambrokav i, som kallast for børrebann. No brukes kjedling til børrebann.

Det berest valn i trebytter også i dag enda om metallbyttene har leke storsle glassen her.

2. Det er ingen som kjenner til at ein har bore vasskar med stong. Igjenom. Heller ikke at nijolka fra fjøset vant boren inn på den måten.

At ein hadde noka treskive flytande på valnet i byttene for å hindra

2 skrivingar når ein har vahu er og ikkje.

3. Ei gamal kvinne har for om lag 55 år sidan sett at vasskaret var skiva fram på ei brei sli i Høffjell-dal, men ho minnest ikkje om skia hadde noko særskilt namn.

Skene vert her kalla for åra, ein årnår seier vi.

4. Det var mest kvinnene som har vahuet i gammal tid.

No ber både kvinnene og mannen vahu og slindom barna.

5. Vassbering vert bruka endi. Og det både på store og små gardar.

6. Køping av vahu på sleda har vore gjort når bekkene eller bunnene har storte løn og ein såleis måtte henta vahu os Rosevatnet eller andre nærliggande vahu eller fjørner, avdi det vart for langt å bera vahu.

7. Som Rosevatnet sitt vedkomande, har ikkje så myje som halvparten av gardane innlagt vahu. Og det er fiaare som har innlagt vahu til skia em til fjøset.

Og dei som har vahu, har ikkje vass-spring, men og gjumper for å gjumpe vahu. Skange av dei som

har innlagt vahn, har lagt ned he-
røyer som dei sjølve har bora hol i
og sett saman.

Dei som ikkje har innlagd
vahn, må no som poi bera alt vahn
både til fjos og stria. Og likeins bera
alt valnet og stria som brukes, av
di bera få har laga seg kloakk
med vask.

882

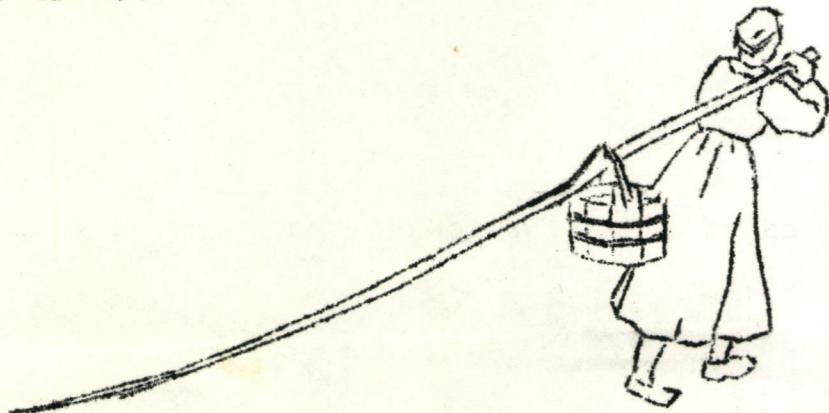
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR.: NORSK FOLKEVISEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

Nr 5. Vassbæring:

Det er ingen i mi bygd som hägger at ein har bore vater på denne måten.

Nr. 12.

Det er ingen som har högt om eller sett at nokon har brukat slik til brensel.

See Giisleværen

Hattfjelldal.